

Біжи пріч у пекло — не для тебе сей рай
і сад.
Душа моя розцвіла і родяться в ній радості.
Щасливий той і без утіх, хто побідив
смертний гріх;
Душа його — Божий град, душа його —
Божий сад.
І сей сад ніколи не перестає цвісти й давати
плоди,
Ніколи й листя в нім не падає.
О, Боже мій — ти мій град! О, Боже мій —
ти мій сад,
Невинність — ото мої квітки, любов
і спокій — ото мої плоди.
Душа моя верба, а ти — вода;
Годуй мене в сій воді, утіш мене в сій біді.
Я нічого не боюся — тільки самого гріха.
Убий же в мені усякий гріх — в тім ключ
усіх моїх радостей.

ПІСНЯ ЧЕТВЕРТА (РІЗДВЯНА)

(на текст: «з нами Бог — розумійте язиці¹¹»,
або «помазав нас Бог духом¹² — післав Духа Сина
свого в серця наші»¹³)

Ангели знижайтеся, до землі зближайтеся —
Господь бо зійшов до нас!
Станьте з хором усі собором —
Веселітеся, яко з нами Бог.
Се приходить час! Се Син посилається!
Скінчилися старі літа — Бог посилає Сина.
День приходить, Діва родить —
Веселітеся, яко з нами Бог!

Той, що його обіщали нам пророки,
 Покладе печать нового завіту,
 Родить в нас самих дух свободи —
 Веселітеся, яко з нами Бог!

Данилів каменю¹⁴! Із купини пламеню¹⁵!
 Не відсічений відпадаєш, вогонь — а сіна
 не палиш.

Се наш камінь! Се наш вогонь!
 Веселітеся, яко з нами Бог!

Рости ж благодатею, новий наш ходатаю,
 Рости та вбирайся в силу, щоб попалити
 супостатів

І побачити вселенну спасенною —
 Веселітеся, яко з нами Бог!

Ми ж тобі, рожденному, гостеві блаженному,
 Серця наші одкриваємо, в дім душевний
 зазиваємо,

Пісню співаючи й радуєчися —
 Бо то з нами Бог!

ПІСНЯ П'ЯТА (РІЗДВЯНА)

(на текст: «родила Сина свого первенця,
 повила і положила Його в яслях»¹⁶)

Тайна дивна і преславна!..
 Ось — вертеп¹⁷ замість небес,
 І в яслях цілком помістився Той,
 Кого не може вмістити й небо.

О, блаженні тії очі,
 Що дивляться на сю тайну,
 Що їх у світову злу північ
 Зоря привела до Бога.
 Ангельський розум тайну бачить,
 А плотський чоловік ненавидить.

Ми ж сю тайну небесну
 Всегорящим серцем шануємо
 І, хоч як скотина безсловесна
 Їмо з-під Христа сіно¹⁸,
 Поки аж, виріши на совершенного
 мужа,
 Не зможемо пізнати самого блаженного
 Бога.

ПІСНЯ ШОСТА (ВОДОХРЕСНА)

(на текст: *«пустив змії жінчині з уст своїх
 воду яко ріку, аби в тій ріці утопити»¹⁹.
 А прийде колись і Той, хто зітре главу змію»²⁰)*

Слухай небо, слухай, земле, і жахнітьсЯ!
 Море — здвигнися усіма своїми безоднями
 І ти, Йордане, вернися назад,
 Прийди Христа хрестити²¹, Йване²².

Гарні ліси — розкрийте свої стежки,
 Предтечу Йвана до Христа пустіте,
 А всі земні люди разом з нами радуйтеся
 І ангельські хори всі в небі торжествуйте!

Зійшов Спас у Йордан, став у його глибині
 А се зіходить на нього і Дух святий в виді
 голуба.
 — «Се есть Син мій возлюблений» — Отець
 із хмар говорить. —
 «Сей Месія²³ обновить усю вашу суть».

Освяти воду й нам, змієві зітри главу,
 Духа Твого, Христе, росу дай і славу,
 Щоб не потопив нас змії і щоб ми всі від
 землі
 Могли полетіти до раю на спочивок.

ПІСНЯ СЬОМА (ВЕЛИКОДНА)

(на текст: «одинадцять учеників пішли
в Галілею на гору, бо туди сказав їм Ісус²⁴.
Пасха!»)

Хто у мене відбере любов до Тебе?
Чи може мені прискучити сей дивний
полумінь?

Нехай і весь світ від мене відцурається —
Я буду в Тобі жити, о Ісусе!

Веди мене з собою в горній путь на хрест,
Радий я жити високо, охоче покину низи;
Смерть Твоя — мені життя,
Жовч Твоя мені солодка, о Ісусе!

Рани Твої глибокі — то моя печать,
Вінець твій терновий — слави благодать,
Тяжкий Твій хрест —
Мені хвала й честь, о Ісусе!

Зерно пшенишне коли згниє на ниві,
Зовнішність коли вмре — тоді тільки
Нова рослина підійметься зсередини
І за літо сторицею дасть плід²⁵.

Розпни ж із собою й моє Ти тіло і прибий
на хрест,
Нехай я не буду навні цілий — аби тільки
воскреснути всередині;
Нехай зовнішність моя висохне, аби тільки
Що інше всередині зацвіло. Така смерть —
життя²⁶!

О новий мій Адаме²⁷! О найкращий сине!
О всесвітній сороме — буйність Афін²⁸!